

[Indenrigsministeren.]

sundhedsstyrelsen og med en lignende placering som statens seruminstitut.

Efter min opfattelse går det nu foreliggende lovforslag fuldstændig imod den i betænkningen fremsatte opfattelse, idet man vel i almindelighed regner med, at de højere læreanstalter og disses enkelte institutter selv bestemmer, hvilke forskningsopgaver de vil tage op.

Jeg vil gerne fastholde sammenligningen med seruminstitutet for i denne forbindelse at minde om, at forskning af høj kvalitet og med vidtrækkende praktiske resultater meget vel kan foregå på en institution, der ikke er knyttet til en højere læreanstalt.

Forslagsstillerne har endvidere ment, at man vil kunne spare lokaler og undgå dobbeltarbejde ved at henlægge instituttet for levnedsmiddeltoksikologi til landbohøjskolen afdeling for farmakologi og toksikologi, idet man har gjort opmærksom på, at bl. a. denne afdeling tænkes væsentligt udbygget i forbindelse med landbohøjskolen udbygning. Forslagsstillerne har i bemærkningerne til lovforslaget henvist til, at der allerede i dag i et vist omfang finder levnedsmiddeltoksikologisk forskning sted på landbohøjskolen, og de har som dokumentation herfor henvist til finansudvalgets aktstykker fra finansåret 1958-59, sag nr. 590, og folketingsåret 1959-60, sag nr. 285.

Hertil skal jeg blot bemærke, at de undersøgelser, der er tale om i sag nr. 590, består i at påvise, ikke om de i sagen nævnte hormonpræparater er skadelige for mennesker, hvilket er, hvad man normalt vil kalde levnedsmiddeltoksikologiske undersøgelser, men om hormonpræparaterne kan genfindes i kødet fra husdyr, der i fedningsøjemed har fået indgivet hormonpræparater.

Selv om disse undersøgelser således ikke henhører til de mest centrale blandt de opgaver, som afdelingen for levnedsmiddeltoksikologi får at gøre med, var der mellem sundhedsstyrelsen og statens husdyrbrugsforsøg enighed om, at de naturligt fremtidigt måtte henhøre under det planlagte levnedsmiddelinstitut. At de nu blev udført i forbindelse med husdyrbrugsforsøg, er en ganske ekstraordinær foranstaltning, som skyldes, at de allerede i fjor ansås for stærkt påkrævede, og at levnedsmiddel-

instituttet ikke ville kunne påtage sig opgaver af denne art i de første 2-3 år.

Den anden i bemærkningerne nævnte sag vedrører nogle særlige undersøgelser af kvalitet og holdbarhed af konserver og plasticindpakkede kød- og frysevarer, der navnlig af hensyn til vore eksportinteresser skulle foretages på slagteri- og konserverlaboratoriet på landbohøjskolen. Undersøgelser af denne karakter påregnes imidlertid overhovedet ikke ført på levnedsmiddelinstituttet. I øvrigt er det klart, at der skal tilstræbes den størst mulige samordning mellem arbejdet på de forskellige laboratorier og med udlandet, således at der ikke bliver tale om nogen overlappning, men om en sammenlægning, koordinering, på det nye toksikologiske institut, hvor man derefter får en oversigt over, hvilke opgaver der må være tilbage at tage op, og på hvilken måde man bedst kan løse dem ved de undersøgelser, man agter at foretage dér.

Dette er, hvad jeg har at bemærke til den saglige begrundelse af lovforslaget. Men fra forslagsstillerens side er det foreliggende forslag tillige et led i VK-spareplanen, hvorfor man har stillet i udsigt, at der kunne spares 8 mill. kr. ved at henlægge det levnedsmiddeltoksikologiske institut til landbohøjskolen. Dette tal er grebet helt ud af luften. Efter de seneste beregninger vil instituttet for levnedsmiddeltoksikologi kræve ca. 25 pct. af det samlede areal på levnedsmiddelinstituttet. Hvis vi holder os til de oprindelige beregninger, der stammer fra 1956, og som derfor nu antagelig må forhøjes noget, skulle den samlede udgift ved levnedsmiddelinstituttets overførelse blive ca. 11 mill. kr. Der kunne da måske spares ca. 3 mill. kr., hvis man helt undlod at foretage levnedsmiddeltoksikologiske undersøgelser, medens der antagelig intet vil blive sparet ved en overførelse af disse undersøgelser til landbohøjskolen. Dette ville jo forudsætte, at landbohøjskolen kan bygge og arbejde gratis, men det er der vel ingen der virkelig kan tro på. Der bliver altså ikke efter forslaget tale om en besparelse, men om en betydelig forringelse. Da landbohøjskolen anslås at ville koste omkring 150 mill. kr., hvis den skal flyttes, kan man selvfølgelig nemt skjule 3 mill. kr. ved at putte den ind i landbohøjskolen anslagsbudget; men hvis man kunne spare